

Overvejelsen af, om ikke Tiden skulde være inde til at gøre et saadant Fremskridt at faa gennemført almindelig Kødkontrol Landet over. Jeg tror, det vilde være glædeligt, om dette Lovforslag i alt Fald kunde bevirke, at man kom til en almindelig Overvejelse af Betimeligheden af at gøre dette Fremskridt paa Kødkontrollens Omraade.

I øvrigt skal jeg udtale mit Partis Ønske om at faa Lovforslaget underkastet en Gennemdrøftelse i et Udvalg, og vi fra vor Side skal strække os saa vidt, som vi mener Ret og Rimelighed byder, idet vi stadig vil have for Øje at faa en Ordning saa betryggende som muligt for alle de Mennesker, der skal spise det Kød og de Kødvarer, der omhandles i denne Lov.

Steen: Der er eet, der efterhaanden bliver betegnende for alle de Forslag, der forelægges Rigsdagen, og som ikke griber ind paa de Omraader i det politiske Liv, hvor Programpunkter virker skelsættende mellem Partierne, men derfor ikke desto mindre paa samme Maade som det her foreliggende Lovforslag er Lovforslag af stor Betydning, Forslag, der griber dybt ind i Erhvervslivets praktiske Forhold, og det er, at alle de Paragraffer, der ikke begynder saadan: „Ministeren bemyndiges...“ kan man være forvisset om slutter saadan: „Det overlades til Ministeren nærmere at fastsætte...“ eller: „det overlades til Ministeren nærmere at bestemme...“. Det bliver efterhaanden ikke saa lidt, Ministrene faar at træffe Afgørelse og Bestemmelse om. Hvem er nu Ministeren? Ja, jeg kender den højtærede Minister i Dag, og den højtærede Ministers nærmeste Forgængere, derimod ikke dem, der følger efter. Det interesserer mig ogsaa mindre, fordi jeg ved, at den Indflydelse, de udøver, ikke staar i Forhold til, hvad man faar Indtryk af ved at gennemlæse de forskellige Lovparagraffer, men det, der derimod interesserer mig, er, at der foregaar en efter min Opfattelse betænkelig Ting, nemlig at større og større Magt og Indflydelse stille, men støt glider over til Administrationen og Embedsstanden her i Landet. Noget saadant vil jeg for mit Vedkommende i det foreliggende Forhold som i alle andre Forhold være paa Vagt overfor og have indskrænket til det mindst mulige. Nu virker det jo for det foreliggende Lovforslags Vedkommende meget beroligende, at det skal overlades til Kommunalbestyrelsernes Afgørelse, om de vil indføre Sundhedsvedtægter, og først, naar Bestemmelsen derom er truffet, kommer alle de Ting, som der træffes Be-

stemmelse om fra Embedsmændenes og Administrationens Side.

Der er dog en enkelt Ting, jeg gerne ønsker at tage med ind under Overvejelserne her, som allerede er berørt af det ærede Medlem, der talte paa de Konservatives Vegne, det ærede Medlem Hr. Ulrich, og det er, om der var Mulighed for at finde en Form, hvorefter alt Kød kommer ind under offentlig Kontrol.

Af de mange Bestemmelser, hvoraf Lovforslaget bestaar, skal jeg kun komme ind paa nogle ganske enkelte; mange andre kunde der være Anledning til at omtale, men det kan vi jo altid gøre i det Udvalg, der utvivlsomt vil blive nedsat. I § 2, 3die Stykke, staar der, at Kød af de Dyr, som paa Grund af Ulykkestilfælde maa slagtes paa Stedet, maa kun forhandles i den Kommune, i hvilken Nedslagtningen har fundet Sted og efter nærmere foreskrevne Regler. Jeg maa sige, jeg forstaar ikke, hvad der skal være en fornuftig Begrundelse herfor. Jeg vil gerne tage et praktisk nærliggende Eksempel. Jeg havde selv i November Maaned i Fjor det Uheld, at en ellers sund og i god Foderstand værende Kvie fik, hvad man mellem Landmænd kalder en Kartoffel i Halsen. Jeg tilkaldte Dyrslægen, som imidlertid ikke formaaede at hjælpe Dyret over Vanskeligheden, men slagtede det paa Stedet, kontrollerede det og erklærede det for at være 1ste Klasses Kød. Jeg afhændede Kvien til Slagteren. Nu har Slagteren sin Kundekreds dels i Stepping dels i Ødis Sogn. Jeg vil gerne høre, hvorfor hans Kunder i Stepping ikke lige saa godt som de i Ødis maa kunne drage Fordel af den Lejlighed, der her byder sig til at faa et Stykke godt Kød til en forholdsvis ringe Pris.

For Bestemmelsen i § 2, 4de Stykke, kan jeg, i Modsætning til den ærede konservative Ordfører, hverken udtale Sympati eller Begejstring, og jeg vil ikke være med til at give Landbrugsministeren en saadan Bemyndigelse, som Lovforslaget tillægger ham, nemlig til at træffe Afgørelse af, om udenlandsk Kød i en hvilken som helst Form maa forhandles her i Landet. At de Konservative ønsker at overlade en saadan Bemyndigelse til Ministeren, falder i god Traad med de Bestræbelser, man fra konservativ Side udfolder paa andre Omraader for at lægge en afgørende, diktatorisk Myndighed over i Ministeriets Haand med Hensyn til, hvad der maa komme over Landets Grænser og paa hvilke Vilkaar.

Med Hensyn til § 3, 3die Stykke, maa jeg sige, at det lyder jo meget godt, at